

21 Oct. 1932.

Plante și animale în Noul Testament.

Radio 21 oct. 923. ora 20. 20.

Că într-o invensie și în florita poemă, în nouă Testament, fie într-o acceptie proprie, fie numai în una figurată, plantele și animalele au un loc de seamă. —

Mântuitorul Lumii, acela care fiind elăță de Fatal, creatorul ei, atâtă vreme cătă a făst - oaspetele vremelniciei fiori trup, a împăraștiat preluându-i, tuturor și pe tru tot de amea, huiuri fără în serare. —

Cănd și-a legat filda sau parabola de-o plantă - sau de-o viță, sau cău și-a impletit chiar viața cu fizica reală lor. — El, prin aceasta, a transpus, transfigurate pe planul resniciei, imaginelor celor plante și a celor viețări:

2)

Ele râinăneau redesmintit integrate în
Viața cea minunată, având reflexul sfinteniei,
ei, precum și durata ei, până la desertarea
venitor în Nesfătirea Vesniciei. —

Jă prindeam din marea poemă, cele mai
deosebite prezentări de plante și animale. —

— — — — — — — — — —

În odaia mică, albă și curată în care Miriam
fecioara lui neamul lui David, așteptătoare
împlinirei legii, își purta neprihânrita virg-
nitate a trupului și-a supletului; — într-un
cas - mic în istoria omenirii pe pământ,
s'a făcut, deodată, o lumină albă și strălucitoare.
Yar pe puncte a aceasta de vis, s'a coborât
din ceruri Arhanghelul Gavril — și-a bine-
venit Fecioarei că va născă pe Fiul lui Dumnezeu.
Document al Dumnezeu și ambasade, Arhanghelul
i-a înfițat o floare de crin, semnul ~~ale~~
al neprihânriri... —

De atunci fiindcă Fecioara a rămas pentru
totdeauna Crinul vieții. —

Pe urmă, său ceasul poruncit de profetul

3)

sutelor și mulor de aii de mai înainte, a
sosit, Yeslea Beteleului s'a aprins de
lumina ea mânătoare:

Doumul lumei s'a născut în ea

Si la cvasul acela, unii îi privitori nu erau,
mai întâi oamenii, ci dobjitoacă. Boul, oaiă,
asimul... privneau cu ochi mirati spre
femeul încărcat de lumina - si, drept adunare
se apropiau să suflă dul cald asupra lui.

Pe urmă au venit Magii, cei de la răsărit...
De-atunci boul, oaiă, asimul... au rămas
atât de pasnice și de apropiate omului. -

• Dar, după puțină vreme, urgia lui Iosif,
temptorul și iubitul de sine, s'a desfășurat
nebună, și a promis că să fie treceți prin
satul toti promisi, printre care băunia că
se ascunde Hristosul lumei....

A tuncii Yngeral a grăbit în vis Sfintei Ecclie
și Hânsului Iosif, să fugă cu pruncul în Egipt.

Si- au plecat, călătorind pe Asim

Blajimul și răbdătorul animal a purtat pe
norea lui, ca într'un leagan, pe Mama ea dulce
cu pruncul la său....

La dus — și la înțors.....

• Si zi de zi, copihel creștea și se întărea ⁴⁾
cu dubul, iar după ce-a trecut vremea care
trebuia să treacă, Fiul Mariei a primit și
botuzul înainte mergătorului Ioan, cel ce mănușa
în justie lacuste și miere de albine sălbătice....

Botuzul era porinca Legei..... și atunci, cerurile
său deschis, iar deasupra lui ce prima botuz
să a pogorât Dubul Sfânt sub chip de porumbel
- zierul curăției nepălate, cea care vine
numai din Ceruri....

Si altădată, Mântuitorul spătuind pe neenici, le-a
spus: „Fii blâzzi ca porumbelii — și întelepti ca
serpii....”

• Sătăcemu, să mergem cu Iisus pe drumurile
însoțite ale Palestinei... Ioare mult, și nici departe
de noi pufoși — drumuri prelungate..... Trecem
acum prin Iamul cu grâu, care se întâlneste
pe sub baterea slabă a vîntului ce vine
din spatele Tiberiada. —

Invățatorul și neenicii n-au mânăcat de dimineață — și acum îi e foame... Iau spice de grâu
și fărâmă în palme — și mânâncă babecă
de aur....

Ia vrăjătăstui un fariseu fătănic și le-a

Spus că nu este înădunăt să face astfel în zi de 5)
Săbat... și i-a răspuns Hântuitorul, de nu-i-a
mai debuit nimic....

Între cându-se spre ucenici, a zis: - Numai
dacă moare, în gropat în pământ, bobul
de grâu aduce roadă..., - iar Când va fi să
se judece faptele oamenilor, se va alege
neghina de grâu....

• Mergând mai departe cu El, în altă zi, ne
aflărăm făcău o mare gloată; - și Iisus
i-a făcut înălțare mare de ea, căci să rămasse
n'avean nerinde....

Atunci Hântuitorul, stăpân al legilor fizici,
căci El le făcuse, a paruncit celor cinci
pâni și celor doi pești ce se aflau într-o
muia dintre ucenici, să se prefacă în mij
sii mii de pâni și pești, între îndestularea
gloatei....

Lî-asa a fost de slături multimea.
Căci peștii aceia au fost pești cu aderență
dar ei mai închid în sine și aceea putere
de multiplicare a ceea ce învățătură
lui Iisus. —

6)

Pestele a fast, în tre altele, și unul din puținile alimente ale Măntuitorului... Scump și drag aliment.

Si este, de tot de ania, și nu se numește creștinatul. Ascunză minte a nuor exegeti a crezut că poate afila că atunci când Iisus s'a plăcut și a scris pe nisip în piață nude femeia "păcatosă" și aștepta lapidarea, El a despartit cu cereasca - "Mâna mea este..."

• În altă zi au putut vedea pescuirea minunată când mrejile stateau gata să se rupă de atâtă vînat...

Căt am vrea ați să se rupă mrejile Bibliei lui Iisus pescuind pe păcatosi spre ari ^{Biblie} aduce la credință!

• Mergând într-o zi spre satul Capernaum, Măntuitorul a făcut pilda cu oai Cea pierdută: „Ce văd zice voi? Văd oameni cinica, săta de oi și pierzănd pe mă din ele, nu va lăsa el pe cele nouăzece și nouă și va merge, mîntărziat, să găsească pe cea pierdută. Minim asa Păstorul, - este Păstorul cel bun, care - și dă viață pentru oile sale -

• Si tot pe drumul acela într-o după ^{dimineață}
poftolită și plină de așteptări minunate, Iisus
a intrat într-un sat, unde venea ea Zacheu..

Si acest rămes, despacătos fiind
nădăjduia Iohani că poate fi certat. Când
multineea a inconjurat pe Iisus, ascultându-i
dulcea vorbire, Zacheu mic fiind de stat,
„Îa să uit într-un dud, zis și licomor...”
„În invățătoare, văzând râvna și cîntările
„i-a zis: „Pobăra Zachee, din dud și pregătește
casa ta, că azi voi intra în ea.”

Si a intrat Măsturitorul în casa Vameșului,-
iar mai vîrtoș a intrat în inima celui
pacatos, curățindu-l...
Cât de drag re-a rămas de atunci dudul

în Zacheu!...
„Iar în Fariseu hainele glas și zicăuți
Cine de intra cu Iabi în casa mei pacatos,
Iisus i-a zis: „Vezi, îi mai bine bănește deu
ochiul tău, decât painea de ochi fratele...”

Fariseul a făcut, iar Iisus a zis mai ⁸⁾
departe, în spîndă: „Nu te află pou bun
care să facă roadă rea, - și nici pou
râu care să facă roadă ibună; că
pouul se cunoaște după roada lui. Nu
poti culege smochine din spini - și nici
vii mărâcini, struguri...”

Fariseul, în frânt, a plecat de acolo.

✓

Intorcându-se atunci Iisus spре nevinzi,⁹⁾
l-a zis: „Imparătria Cerurilor este ascunsă;
Semnificați de măsură... Creste copac mare,
desi ea-i cea mai mică distanță semnifică,
și vîn paserile cerului și se ascund
în primăvara lui...”

„Să le-a mai spus o pilda tot despre
Imparătria Cerurilor, cu o vie - și cu
niște lucrări; - iar, mai încolo, glas înalt
a mat - și de-o dulceată fără ascunzare,
zicând: „Eu sunt Vîta, voi săuți mădările,
numai prin Mine puteți trăi, -
nimic nefătășel face fără Mine!...”

„Să-a venit atunci la el fericitul omului
boțat, întrăbandu-l ce trebuie să facă pentru
căpătăriata de veci și neînteleghând fatele
Propheta-torului, acesta a zis, cuprins de
mâlsinire: „Mai degrabă va trece căniila
prin urechile acelui, decât să intre boțat
în Imparătria Cerurilor...”

„Zar unui fariseu, în altă zi, i-a zis: „Poatezi
vizi, care stricură tăutul și înghiști căniila!...”

¶ Pe Câud trecea alta-dată spre Betania 10) lui Lazar, văzu pe nistă oamenii posedati de diavol bătându-si joc de cele sfuste - si în trebând - L despre aceasta ușoară diu necunoscătorii să zică... El a zis: „Nu amunceti mărgăritarele îi fate porcilor, căci se vor întoarce, le vor fărau - și vor sări și spre voi să vă sfângă...”

¶ În Câud a scos diavoli din pacătășii din timbul gadarenilor, i-a trimis într-o turmă de porci, moale și le curănea sălăș firește... și porcii au căpătat, și au mers, orbi, că și oamenii îndrăgiti, le sănătatea prăbușit de jse răpă în mare. —

¶ Altă dată, dejunsind dulce pe unul din ^{II}
recunoscătorii care îi vorbea despre Ioan Botezătorul
l-a întrebat: „Ce astăzi este să redescoperă în justie? ”
„O fresie cătinată de vânt? ”

Frestia cătinată de vânt! ... - nu suntem sare
noi toti, aici care ne ducem fericita duhulnică.
dupsă cum face vântul vremei - al intereseelor
o - al subiectelor? ! ...

„Noi, cei care ne îngrijorău de greutatea
zilei de mâine, - cărora ne răspundem
Iisus așa: „de ce vă îngrijorați? Uitați-²
la făgăru de slauă la corbi, ei nu
slauă, nici seceră, - ... și totusi Dumnezeu
ți grănește.... Cu cât mai de preț suntem
voi decât paserile? ! ... Uitați-șă și la crimă-
și nu torc, nici teș, - totusi să spui că nici
Solomon în toată slava lui, n'a fost înțeles
asemenea lor

Ci căutăți mai întâi împărăția lui Dumnezeu,
ci toate aceste lucruri vor le vor da

¶ Si mergeau și Iisus într-o zi spre Ierusalim⁽²⁾
nu era foame, - și a aflat cănușă dinuș,
în snochii. Ia apropiat de el și a văzut
că nu are decât frunze - și de loc roade.
Ii i-a zis atunci: „În reacție să nu mai bea
roade din tine!“
Să smochinul să uscat pe loc. —

În acincină să au spăimântat deodată de o asemenea
vorba grea a Mântuitorului; dar mai apoi au
înțeles despre care Smochin era vorba....

¶ Si iata că se apropii cubura de foc
a epopeei creştinie.... În zarea vremii nici
să se malte Crucea, pe care, se bucură doar
într-un împlinirea Legii, avoca să se urce
Ridicătorul păcatelor lumei: ..

Să într-o zi, mai solemnă pare-decât totate
înțelegeri, Iisus a luate pe Petru, Căpetenia apostolilor, și să a
înțrebăt de trei ori: „Cine iubestă tu, Petru?“ - și cu
lacrâuri pe obraj și în susțință, Iosiful Petru, i-a
răspuns: „Tu stai, Doamne, că te iubesc...“

Atunci Iisus i-a zis:

- „Păstă, Petru, oile mele...“

Legământ - și testament, pentru vecie.

Nu înțelegem tot întru toate atunci apostolii -

păstorii, dar curând avea să vîne o clipă⁽¹³⁾
Când ei aveau să stie ce rost de rugăciere
avean aceste cuvinte ale Păstorului celui bun..

El, Iisus, mai spusese înainte, cănd trimise
pe apostoli, tot aşa: "Vă trimiți ca pe mîște oi
în mijlocul lupilor... dar nu râ mărgojit-
în drăguț; căci Eu am biruit lumea!..."

• Dar în altă zi, usor umbrit de tristete,
Învățătorul spusese unui trecător care-l dă-
gurase că va merge cu El peste tot local:
"Vulpinele din vizinii și pascările cerului din
Orașul, dar Fiul Omului nu are unde să plece
înuntea spre adibnă..."

• Pastele Iudeilor se apropiu. Dracel de
pe nimic pe care Mânăstirul mai avea
să-l jocă, în trup, pe pământul palestinian.
"Incep să se consumă sublima și neașteptată
săptămână a Patriarcelor..."

• iata miehul pascal cazănd jertfa:
Prim curte bekaesc oile, în cotloane adăpostite,
se înalță deasupra Ierusalimului
Ca o viajă, păinjenișul de visare pascale...

... O asteptare - m suspir ...

14)
E zină în care Imperiul Slavei intra; triumfator, în Cetate, - colare pe osii, binecurăntătă dobitoare, alese din eternitate de Dumnezeu spre a fi și el alcătuitor Tabloului din Dimineață cea minoră și măngâioasă a Florilor ...

„Si i au existat în cale toti en flori si cu stamuri de fructe, strigându-și, Diana, Fiul lui David ...”

Senea Michel lui Dumnezeu spre jertfa
Cea răs cuvântă altăre, cu care asemenea
Nimic nu se poate afla - acum și astăzi
Diana - în istoria omenei ...

El, Michel care ridică păcatul lumii ...

„Si iată-L în adâncă rugăciune în Ierusalim
Muslimilor ... Se roagă, El, nepășănit, pentru
Toate păcatele oamenilor de la protopăniile
Adam cel Căzut, până la cel de pe urmă
fir al lui, din clipele cele mai din urmă
ale Vremelniciei păcatește ...

Muslimii din noaptea aceia, au fost singuri:

Martorii pamânteni care au văzut cibinul¹⁵⁾
trupului Hristosului; - și tot ei au văzut
cum s'a colorat ~~dacă~~^{de} din ceruri Iugerul
și înțeles că clasa agoniei cu sudori de sânge.

Ei au auzit: „Fie după vîcica ta, Isusuc.”
Cei ce au fost la Genova însărcinăți să ar fi
tăinu și astăzi o rădăcină a menia din acest
străvechi adveritar ai clasului acelui.

~~⊗ Si-a mers apoi Hîsus la supliciile pecare
sau mai i le au dat sănătatea moarte: i-a
pus pe cap coroana de spini.~~ ×

⊗ În miez de noapte, apoi au venit sluj-
torii și ostasii și l-au prins pe Hîsus că
și cum ar fi fost un hîrbar ...

⊗ El, bland, i-a privit - și i-a șertat...
“Dar apostolii au fugit ...”

Obiazării mînosul Petru, care strigase că
vîcice să fie în taină plă, el nu și va parăsi ...

⊗ L-am dus în casa arhiepiscopului ...

⊗ Era frig. -

⊗ Stând și Petru la foc, ca strâmb, o slujnică
lăptuluit că ar fi din ceata lui Hîsus -

Si ducându-se la Petru și-a spus aceasta la
Care el a zis că nu stie de cel prins... 15

Si asa de trei ori....

Si atunci a cântat Cocosul....

Pe urmă Petru și-a adus aminte, - a existat
afara și a plâns cu amar....

O, de câte ori a cântat Cocosul de atunci
și pâia azi - pentru căto mii de milioane
de Crestini, care, eei mai mulți, n'au
mai plâns ca Petru.....

Si a mers ^{apo}în Iisus la supliciile pe care
jumeui și le au dat paine la moarte: i-au
pus pe cap coroana de spini: —

Se aplă și azi prin preajma Mâinii monte
o plantă uscată și tristă, pe ramurile căreia
cruce Spini căt degetul de mușchi.

Cumuna de spini, dîns această plantă a
rest facută, iar când flăcările vameui i-au
pus o pe cap, au în desat cu putere spini
ascunzăti și tari ca fierul....

Yar în mâini i-au pus ca de-asilă ~~steli~~
după ce-l bătușera cu ea în cap.

Trestia aceasta este în Palestina sau capiște
și plină pe dinamită....

¶ Pe urmă, i-au făcut o cruce din lemn
de cedru, grea-grea căt băile păcatele
lumei în regi...
și-a venit apoi Calvarul...

Stiești ce-a fost...

Popasuri de durere, popasuri de sânge,
popasuri de eteriuș - prilej de meditație pentru noi:
... și l-au ființuit pe Cruce - și au înaltat crucea,
Care, tot diuș elipsa aceia a devenit pentru
tricine și pentru toți: Arboarele Vieții...

și fiindu-i sete, sătașul a luat o ramură
de isop și i-a pus în vârf un burete miuat
în otet și i-a purtat la gură...

și înainte de-a muri, Cel bun pâna' diacol,
de congiurile încăipuirei omenești, a zis:
- "Iartă Doamne că nu știi ce fac.

¶ și lata: Cine, în impletiri de divină înțelegere,
iștigă plantele și animalele locul lor
într-o lungul sublimei poeme Orestine...